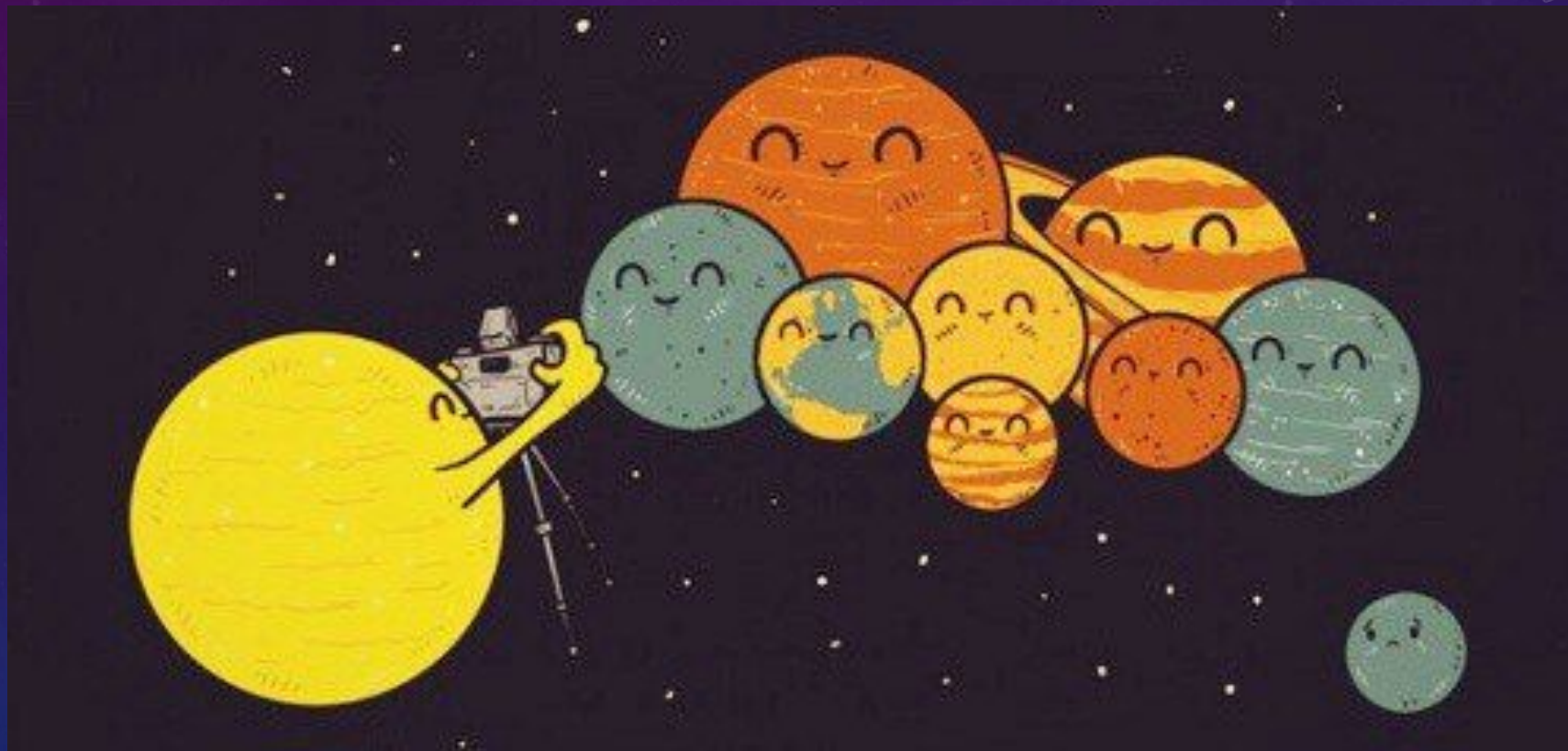

The background features a dark blue gradient with a starry field. On the left side, there are several circular diagrams representing celestial orbits or phases. One large diagram has a scale from 140 to 260. Other smaller diagrams show various orbital paths and phases, some with arrows indicating direction. The overall aesthetic is scientific and space-themed.

МЕРКУРІЙ

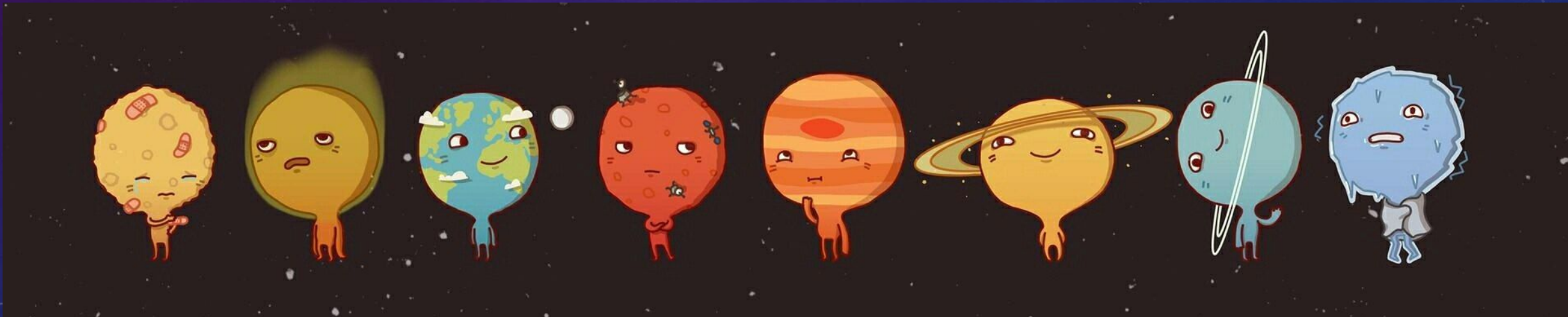
КУРГУЗОВА ДАР`Я, КОЛЕСНИК ІРИНА, МЕДОВИЧЕНКО
КРІСТІНА 11-А

- Меркурій - найближча до Сонця планета Сонячної системи, що обертається навколо Сонця за 88 днів. Меркурій належить до внутрішніх планет, так як його орбіта проходить ближче до Сонця, ніж орбіта Землі.

Історія і назва

- Найдавніші свідчення спостереження за Меркурієм можна знайти в шумерських клинописних текстах, датованих третім тисячоліттям до н. е. Планету названо на честь римського бога Меркурія. До V століття до н.е. греки вважали, що Меркурій, видимий на вечірньому та ранішньому небі — два різних об'єкти. На івриті назва Меркурія звучить як "Коха в Хама" (קוֹחַ בַּחַמָּה) (" Сонячна планета").

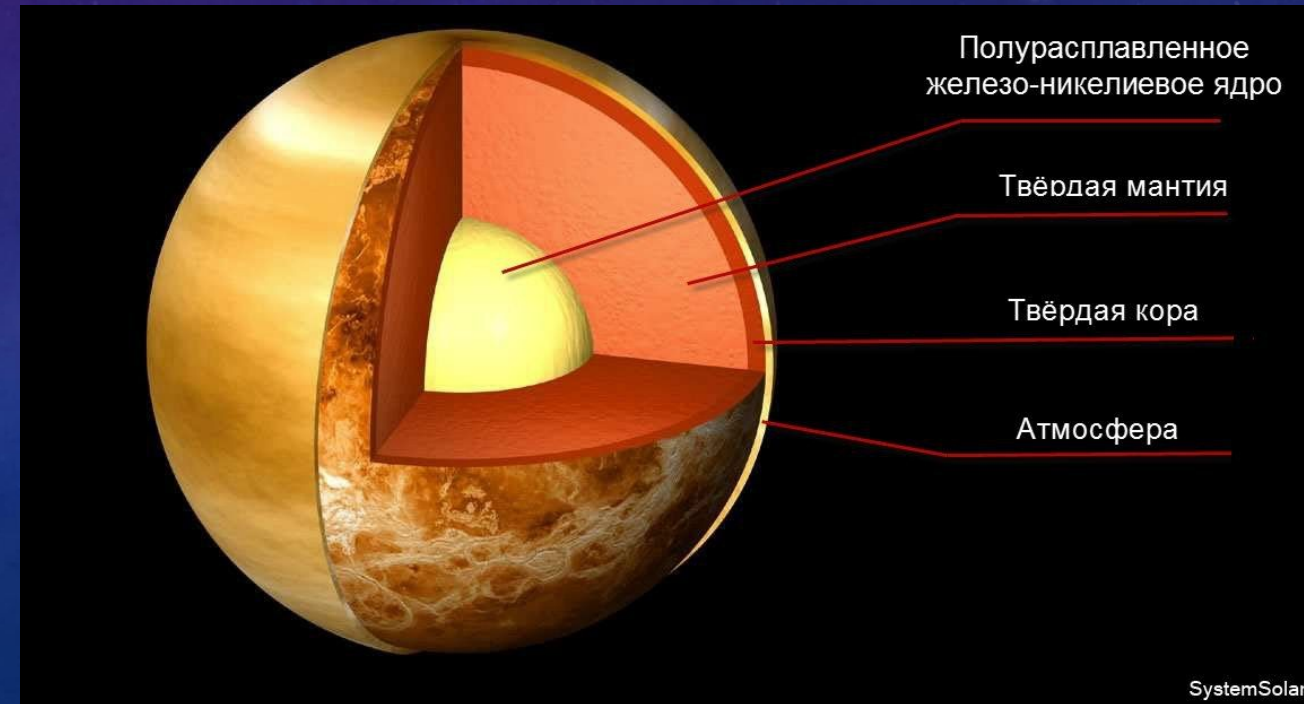
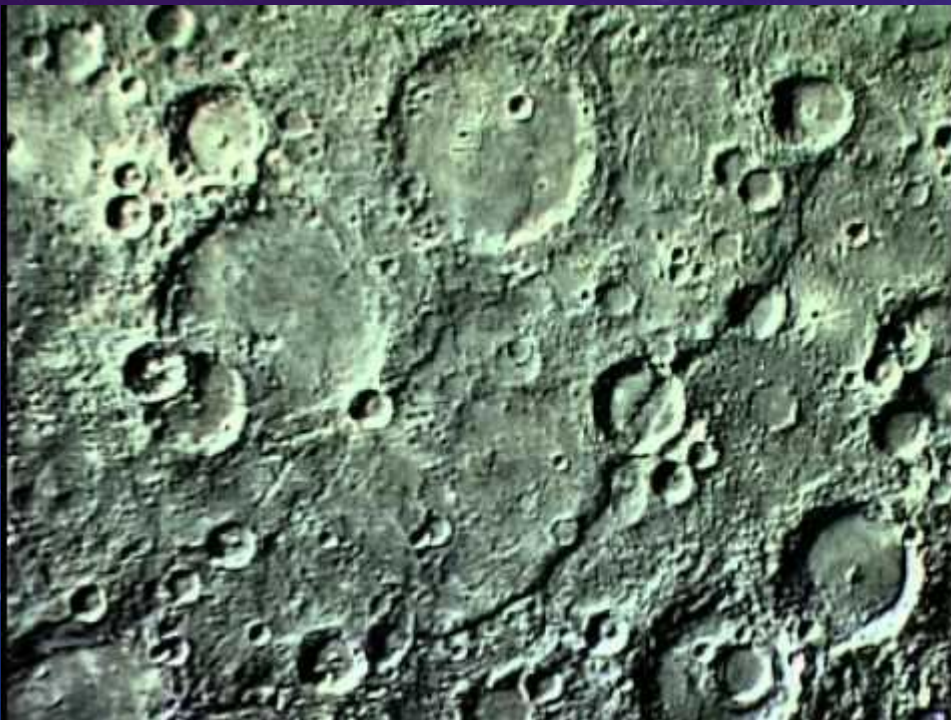

- Меркурій - найближча до Сонця планета Сонячної системи. Він не має супутників, а навколо планети не існує кільця.

Поверхня

- Поверхня Меркурія багато в чому нагадує місячну - вона всяна безліччю кратерів. Щільність кратерів різна на різних ділянках. Вважається, що більш густо всіяні кратерами ділянки є більш древніми, а менш густо всіяні - більш молодими, що утворилися при затопленні лавою старої поверхні. У той же час, великі кратери зустрічаються на Меркурії рідше, ніж на Місяці. Найбільший кратер на Меркурії названий на честь великого німецького композитора Бетховена, його поперечник складає 625 км. Однак подібність неповна - на Меркурії видно утворення, які на Місяці не зустрічаються. Важливою відмінністю гористих ландшафтів Меркурія і Місяця є присутність на Меркурії численних зубчастих укосів, що тягнуться на сотні кілометрів - ескарпів. Вивчення їх структури показало, що вони утворилися при стисненні, що супроводжувало остигання планети, в результаті якого поверхня Меркурія зменшилася на 1%. Наявність на поверхні Меркурія добре збережених великих кратерів говорить про те, що протягом останніх 3-4 мільярдів років там не відбувався в широких масштабах рух ділянок кори, а також була відсутня ерозія поверхні, останнім майже повністю виключає можливість існування в історії Меркурія скільки-небудь істотної атмосфери.

- Меркурій - найменш вивчена планета земної групи. Тільки два апарати були направлені для його дослідження. Першим був «Марінер-10», який у 1974-1975 роках тричі пролетів повз Меркурія; максимальне зближення становило 320 км. В результаті було отримано кілька тисяч знімків, що охоплюють приблизно 45% поверхні планети. Подальші дослідження з Землі показали можливість існування водяного льоду в полярних кратерах.

Меркурій — найшвидша планета в Сонячній Системі, вона рухається орбітою навколо Сонця з середньою швидкістю 47,87 км/с, що майже вдвічі більше швидкості Землі. Така швидкість і той факт, що Меркурій розміщений ближче до Сонця, ніж Земля, приводять до того, що один рік на Меркурії (час його повного оберту навколо Сонця) становить усього 87,99 днів. Меркурій — вельми складний об'єкт для спостереження у високих широтах Землі через те, що він завжди спостерігається при сході або заході Сонця, і досить низько над горизонтом (особливо в північних широтах). Період його найкращої видимості (елонгація) настає декілька разів на рік і триває близько 10 днів. Проте навіть у ці періоди побачити Меркурій неозброєним оком непросто (неяскрава зірка на досить світлому фоні неба). Існує історія про те, що Миколай Коперник, спостерігаючи астрономічні об'єкти в умовах північних широт та туманного клімату Прибалтики, жалкував, що за все життя так і не побачив Меркурія. У низьких

